

3die Valgkreds (Th. Nielsen): Det skulle de ikke blive fede af. Det kommer an paa, hvor magre de ere i Forveien. Det har i alt Fald da den store Betydning, at derved fraviktes der dette Thing et Middelt, vi havde paa Haanden til at sætte det igjennem, der nærmest interesserede dette Thing i Præstelønningsagen. Det er klart nok, at, naar de mindste Præstekald blive besørge, naar de blive tilstrækkelig forbedrede, saa vil den Tilhøielighed, der fra den anden Side har været til at faae Præstelønningerne ordnede, falde bort, ikke være til Stede i den Grad. Vi give altsaa denne Forhøielse af de mindre Præstekald fra os uden at opnaa Indflydelse paa Maximumsbestemmelsen og uden at opnaa Noget af det, som ellers fra os er blevet tilstræbt i Præstelønningsagen, uden at opnaa Offers og Accidenters Bortfalden, uden at opnaa Tiendens Indførelse paa Finantsloven, kort sagt, uden at sætte Nogetsomhelst af alt det igjennem, som er blevet søgt gennemført fra dette Things Side. Dette opnaa vi ikke, vi faae ikke Nogetsomhelst for den Forhøielse af Præsteembederne, som der her gives Ministeren. Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) mener, at det er at virke i en Retning, han tidligere har arbejdet for, da tror jeg, at det ærede Medlem er i fuldstændig Bidsfarelse. Jeg tror, at det er at virke sit imod det, som det ærede Medlem tidligere har virket for, det er at foregribe dette Things Stilling i Præstelønningsagen paa en Maade, som vil være fuldstændig ødelæggende for denne Sag. Nu sagde det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds: Ja, hvis dette ikke sker, hvad sker saa? Saa faae vi slet ingen Ting, saa opnaas der ingen Ting; nu faae vi dog nogle Tusinde Kroner. Jeg veed ikke, hvor det ærede Medlem faar disse Tusinder af Kroner fra. Jeg skjønner ikke rettere, end at vi give 25,000 Kr., men at vi faae dem, det ser jeg ikke. Jeg tror aldrig, nogen Administration har været uwillig til at modtage fra dette Things Side en Bevilling paa saa og saa mange Kroner til Forhøielse af de mindre Kald, det tror jeg altid, man har kunnet faae hvilken-somhelst Administration til at modtage. Den Lykke og den Gevinst, som den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds der opnaar, har ikke Stort at betyde, den have vi altid kunnet opnaa. Det at forhøie de mindre Præstekald har der ikke været nogen-somhelst Vanskelighed ved, saa den Gevinst giver jeg ikke Meget for, og jeg tror, at, naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds kommer ud til den volige og befindige Befolkning med den Gevinst, vil den ikke blive saa glad derfor, som han mener. Dernæst sagde det ærede Medlem, at dette Spørgsmaal om Fonds og om færilige Fonds var helt grebet ud af Luften, det ser jeg ikke. Dette Things Standpunkt har jo været det, at Tienden skulde opføres paa Finantsloven, naar der over-

hovedet skulde ske Forandring dermed. Hvad sker nu? Opføres den nu paa Finantsloven? Nei, paa ingen Maade; den bliver liggende i forskjellige Fonds til kirkelige Formaal, men Spørgsmaalet var jo netop det, om Tienden paa den Maade skulde ligge hen til kirkelige Formaal, eller om den skulde kunne anvendes til de almindelige Statsforpligtigheder under Konginingsmagtens almindelige Raadighed, som saa disponerede over det, der blev tilovers, hvis der blev Noget tilovers. Dette foregribes imidlertid ved denne Bestemmelse. Der er et andet Punkt, som blev berørt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i Gaar, og som jeg vil tillade mig noget stærkere at fremhæve, det er med Hensyn til Theatret. Jeg vilde gjerne spørge den ærede Kirkeminister, om det nu virkelig er Meningen herester, at vi skulle have en Del af Budgettet saaledes, som det nu foreligger i denne Finantslov, gjældende ud over det sædvanlige Finantsaar, gjældende ind i det næste Finantsaar, i det Finantsaar, for hvilket Finantsloven ikke gjælder, med andre Ord, om det nu skal være saaledes ikke blot for næste Finantslov, men om den ærede Kirkeminister har tænkt, at det skal blive en vedvarende Tilstand, at vi paa Finantsloven for 1ste April til 31te Marts skulle kunne gjøre Udbetalinger i det følgende Finantsaars April, Mai og Juni Maaned. Det forekommer mig at være en aldeles abnorm Indretning, der derved er bragt til Stede. Nu veed jeg nok, at den ærede Kirkeminister siger, at det er nu en Gang saa, da det er Theateraaret, og hvis man vil have Theatrets Budget ind under den samme Tidsgrense som den almindelige Finantslov, vilde man komme i Strid med Theateraaret. Man vilde komme til at dele Theateraaret, eller hvad man nu vil kalde det. Jeg veed ikke, hvad Theateraaret er, jeg kunde fristes til at sige om Theateraaret, som den ærede Minister pleier at sige om Bevillingsretten, at saadan er der ikke Noget, der hedder. Jeg veed ikke, hvilken Nødvendighed der er for, at Theateraaret skal gaa fra den 1ste Juli til den 30te Juni, det har heller ikke været saaledes fra Begyndelsen af vor frie Forsatning. Indtil Finantsloven for 1858—59 faldt Theateraaret sammen med Finantsaaret, og der er ingen Nødvendighed for, at det ikke skulde kunne ske ogsaa herester. Da blev Theatrets Regnskabsaar forandret paa samme Maade, som det nu er foreslaaet, saa at det skulde regnes fra den 1ste Juli til den 30te Juni, men samtidig gif Theatrets Budget ud af Finantsloven. Det kan jeg forstaa; men derimod forstaaer jeg virkelig ikke, hvorledes vi paa en Finantslov, der gjælder fra 1ste April til 31te Marts, kunne have for en enkelt Del af denne Finantslovs Omraade et Budget, der gjælder til den 30te Juni; det forekommer mig at være noget Abnormt, men maaste det heller ikke er Meningen, at dette skal vedvare som en vedblivende Tilstand. Jeg kan godt forstaa, at Finantsudvalget, der har